

اعیاد ماه شعبان بهترین فرصت برای ایجاد نشاط و شادی در جامعه است

شاد بودن مؤلفه ای مؤثر در توسعه فردی و اجتماعی است و فقدان آن مانع توسعه یافتگی و اسباب دل مردگی و افسردگی است و ماه شعبان بهترین فرصت برای ایجاد شادی و نشاط در جامعه است.

شاد بودن مؤلفه ای مؤثر در توسعه فردی و اجتماعی است و فقدان آن مانع توسعه یافتگی و اسباب دل مردگی و افسردگی است و ماه شعبان بهترین فرصت برای ایجاد شادی و نشاط در جامعه است.

به گزارش خبرنگار مهر، نگاهی اجمالی به تعالیم دینی و مذهبی ما نشان می دهد، شادی و نشاط از آثار ایمان مذهبی است؛ چرا که مبانی اسلامی بر زمینه های پیدایش شادی سفارش کرده و نشانه های آن را ستوده است. در روایتی از امام علی (علیه السلام) در بیان صفات مؤمنین داریم که می فرمایند: **الْمُؤْمِنُ يَشْرُهُ فِي وَجْهِهِ وَ حَزْنُهُ فِي قَلْبِهِ** انسان با ایمان شادی اش در چهره و اندوهش در درون قلب اوست.

جامعه ایران در شرایط فعلی اقتصادی و اجتماعی خود به برنامه ریزی و فرهنگ سازی برای شاد بودن، چه از نوع مذهبی و چه از نوع ملی نیاز دارد؛ فرآیندی که قطعاً برای شکل گرفتن به زمان نیاز دارد. همه ما باید دست به دست هم دهیم تا این جشن های با شکوه دینی و مذهبی، تریبون پر طنین ترویج اسلام ناب شود و از این طریق، حقایق دینی بیش از پیش برای جامعه، خصوصاً نوجوانان و جوانان دهه نودی و هشتادی منتشر شود. گرچه از نظر فقهی شادی، امری مجاز است، اما با بررسی تعالیم دین اسلام، می توان گفت که دین، نگاهی متعالی به شادی دارد؛ زیرا نگاه دین به شادی، نگاهی هدفمند است و بر اساس آن، شادی برای خدا و شاد کردن برای خدا، ارزش دارد.

در یکی دو سال اخیر سعی شده به این مساله توجه بیشتری شود. نمونه آن حضور قشرهای مختلف مردمی در مهمونی ۱۰ کیلومتری غدیر بود که نشان دهنده ارتباط عمیق مردم با خاندان عصمت و طهارت و فراهم کننده نشاط و شادی اجتماعی متناسب با سلاقی و طیف های مختلف جامعه بود. گفتمان سازی و جریان سازی از ظرفیت های دینی، اجتماعی و ملی است که در این جشن با برگزاری گسترده و همگانی مورد توجه قرار گرفته شده بود. هرچه این آئین های دینی بیشتر با نقش آفرینی مردم همراه باشد، تأثیر عمیق تری بر جامعه ایرانی خواهد گذاشت.

حجت الاسلام علیرضا قبادی پژوهشگر دینی در گفت و گو با خبرنگار مهر، شادی را از مهم ترین و اساسی ترین نیازهای انسانی دانست و گفت: ضرورت و کارکردهای شادی مورد وفاق اندیشمندان حوزه های روانشناسی، جامعه شناسی، فعالان رسانه ای و اجتماعی است. بسیاری معتقدند، بدون حداقلی از شادی حیات انسان امکان پذیر نیست.

وی افزود: ایجاد شادی یعنی حرکت به سوی انسانی بهتر، مهربان تر و... است افزون بر آنکه شاد بودن مؤلفه ای مؤثر در توسعه فردی و اجتماعی است و فقدان آن مانع توسعه یافتگی و اسباب دل مردگی و افسردگی است. توجه به موضوع شادی و به تبع آن برگزاری شادمانه جشن ها در جامعه ما که ادعا می شود میزان شادی در آن پایین است، دو چندان ضرورت دارد.

قبادی بیان کرد: با وجود اینکه در جامعه ما جشن ها از جمله جشن های مذهبی فراوانی وجود دارد و حتی تعداد جشن های مذهبی در فرهنگ ما بیش از سوگواری ها است و از سوی دیگر در منابع اسلامی به زندگی شادمانه توصیه فراوانی شده است؛ اما در فرهنگ جامعه ما این جا نیافتاده است و به شادی و سرور چندان توجه نشده است.

پژوهشگر دینی ادامه داد: اینکه چه دلایلی در ایجاد چنین وضعیتی نقش داشتند، بحث مستقلی را می طلبد. برخی از دلایل کلی آن را می توان به تصور نادرستی از شادی یا بد فهمی این مفهوم، عدم آشنایی با کارکردها و ضرورت آن در جامعه و... نام برد البته یکی از دلایل مهم آن متوجه برنامه ریزان، متولیان و مجریان جشن های مذهبی است که نتوانستند، آنچنان که باید و مناسب با جشن های مذهبی، رفتارها و کنش های شادی آفرین ایجاد کنند.

وی در پایان خاطرنشان کرد: ماه شعبان که ماه موالید ائمه معصومین علیهم السلام و ماه سراسر شادی، سرور و شادمانی است، فرصت ذی قیمتی است تا سازمان ها، نهادها و افراد هر یک به سهم خویش در ایجاد برگزاری شادمانه جشن های مذهبی و ایجاد شادی و نشاط در جشن های مذهبی برنامه ریزی و تلاش کنند. در انجام مسؤولیت تعویق افتاده و تأخیر شده گام عملی بردارند.